

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ¹⁴

ΚΑΚΟΣ ΧΑΜΟΣ

ΤΟ Νο 1
ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
ΤΩΝ NEW YORK TIMES

Τζεφ Κίνι

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το ημερολόγιο ενός Σπασίικλα 14: Κακός χαμός**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: **Diary of a Wimpy Kid: Wrecking Ball**

Από τις Εκδόσεις Harry N. Abrams Inc., Νέα Υόρκη 2019

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jeff Kinney

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πετρούλα Γαβριηλίδου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Chad W. Beckerman και Jeff Kinney

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Κειμένου και εικονογράφησης: Wimpy Kid, Inc., 2019

DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ are trademarks of Wimpy Kid, Inc., and the design of this work's jacket is trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

First published in the English language in 2019 by Amulet Books, an imprint of ABRAMS.

All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2019

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2019

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3282-3

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3283-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ¹⁴
ΚΑΚΟΣ ΧΑΜΟΣ

Τζεφ Κίνι

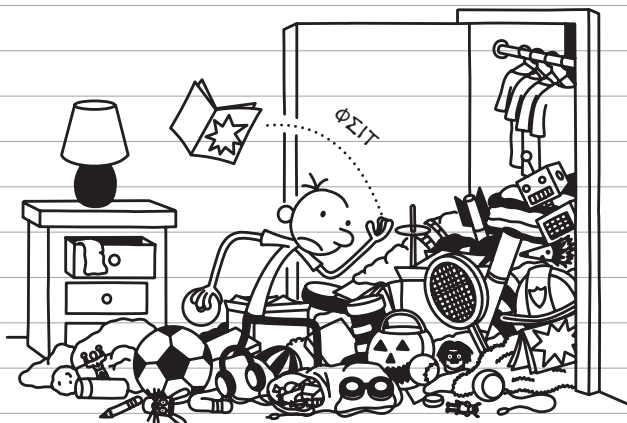
Μετάφραση: Πετρούλα Γαβριηλίδου

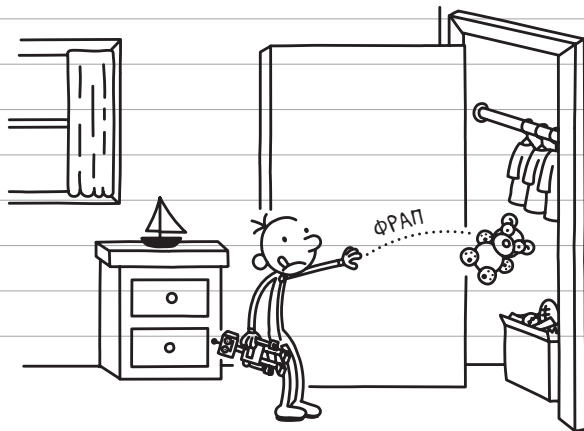
ΣΤΟΝ ΣΚΟΥΤΕΡ

Η μαμά με έβαλε να κάνω γενική καθαριότητα και να ξεφορτωθώ όλα τα πράγματα που δε ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ. Εντάξει, αυτό μου φάνηκε στην αρχή καλή ιδέα, μέχρι που συνειδητοποίησα πόσα πράγματα ΕΙΧΑ τελικά.

Μου πήρε όλο το πρωί να ξεκαθαρίσω την ντουλάπα μου και είναι παράνοια πόσα πράγματα είχα βάλει εκεί μέσα. Και όχι που ήταν ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ ή τίποτα τέτοιο. Βασικά απλώς πέταγα διάφορα μέσα στην ντουλάπα μου από τότε που μπήκαμε σε αυτό το σπίτι.

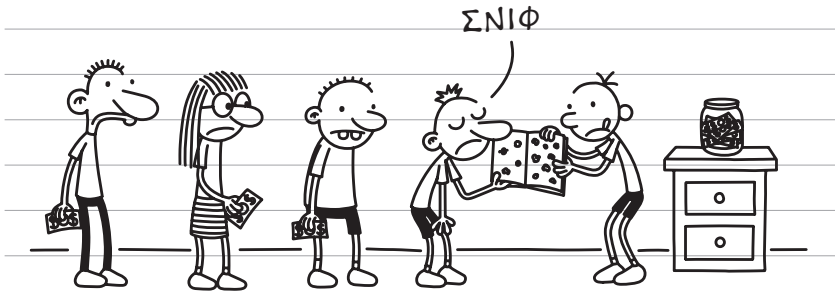
Όταν έφαξα λίγο πιο ΒΑΘΙΑ, βρήκα κάτι που νόμιζα ότι είχα χάσει εδώ και ΧΡΟΝΙΑ. Ήταν ένα ντοσιέ γεμάτο με αυτοκόλλητα που έκανα συλλογή στην τρίτη δημοτικού.

Είχα ΚΟΛΛΗΜΑ με τα αυτοκόλλητα, ειδικά εκείνα που ξύνεις και μυρίζεις. Μάζευα όλες τις ΩΡΑΙΕΣ μυρωδιές, όπως τσίχλα και μαλλί της γριάς και τέτοια, αλλά μάζευα και όλες τις ΑΗΔΙΑΣΤΙΚΕΣ.

Έτσι όταν ένα παιδί στη γειτονιά ήθελε να μάθει πώς μυρίζουν τα κακά της καμηλοπάρδαλης ή το σάπιο ρολό κρέας, ερχόταν σ' ΕΜΕΝΑ.

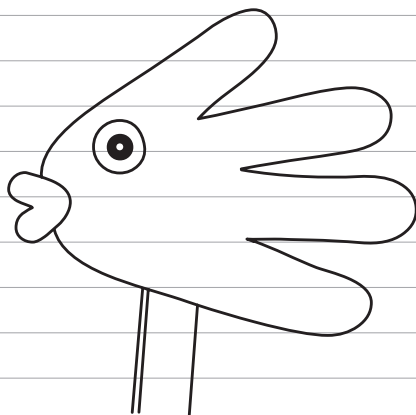

Μια από αυτές τις μέρες έχω σκοπό να γράψω την ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ μου, και θα βάλω μέσα τα αυτοκόλλητα που μυρίζουν για να σηματοδοτούν τις διαφορετικές στιγμές στη ζωή μου.

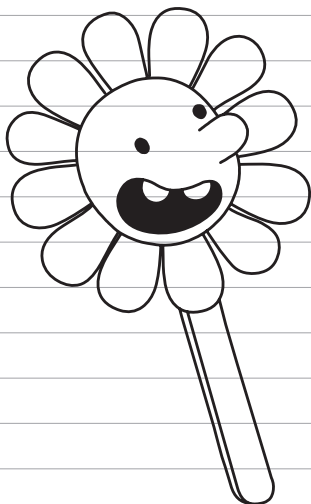
Συνέχισα να σκαλίζω μέσα στην ντουλάπα μου και βρήκα πράγματα από το ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ, όπως ένα φάρι που είχα φτιάξει με το σχέδιο από το χέρι μου σε ένα κομμάτι καρτόνι.

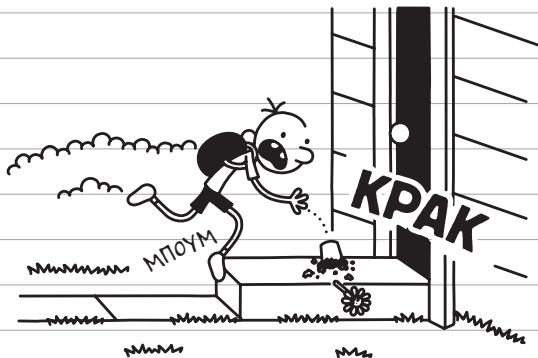
Παλιά ΤΡΕΛΑΙΝΟΜΟΥΝ για χειροτεχνίες. Κι αν κάποιος έκανε να με ΚΟΡΟΪΔΕΨΕΙ, του έριχνα γκλίτερ στη μούρη.

Βρήκα, επίσης, ένα δώρο που είχα φτιάξει για τη μαμά μου στο προνήπιο αλλά δεν της το έδωσα ποτέ. Ήταν ένα κάρτινο λουλούδι, με μια φωτογραφία με το πρόσωπό μου στη μέση και κολλημένο πάνω σε ένα ξυλάκι παγωτού.

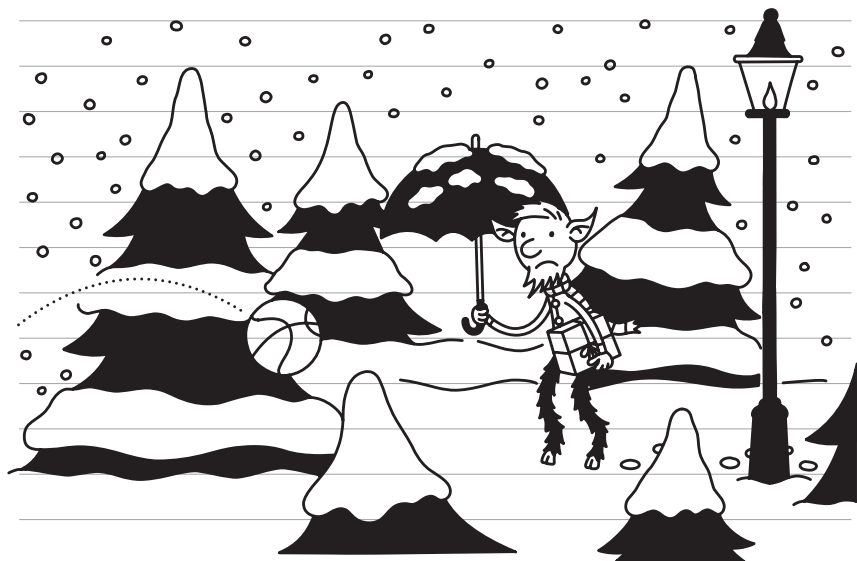
Όταν έφτιαξα αυτό το πράγμα, το έβαλα σε μια μικρή, πήλινη γλάστρα με χώμα. Αλλά σκόνταψα στο σκαλί της εξώπορτας εκείνη τη μέρα, επιστρέφοντας από το σχολείο, και γι' αυτό δεν της το έδωσα ποτέ.

ΧΑΡΗΚΑ όταν έφτασα επιτέλους στο πίσω μέρος της
ντουλάπας μου, αλλά, για να είμαι και απόλυτα ειλικρινής,
ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΤΗΚΑ κιόλας λίγο.

Όταν ήμουν πιο μικρός, είχα διαβάσει ένα βιβλίο για κάτι
παιδιά που ταξίδεψαν σε έναν τελείως διαφορετικό
ΚΟΣΜΟ απλώς και μόνο μπαίνοντας στην ντουλάπα τους,
και πάντα αναρωτιόμουν αν θα συνέβαινε το ίδιο και
με ΕΜΕΝΑ.

Αλλά σκεφτόμουν ότι όποιος έμενε στην άλλη πλευρά
μπορεί να μην ήταν και τόσο χαρούμενος που του πέταγα
όλη τη ΣΑΒΟΥΡΑ μου εκεί μέσα όλα αυτά τα χρόνια.

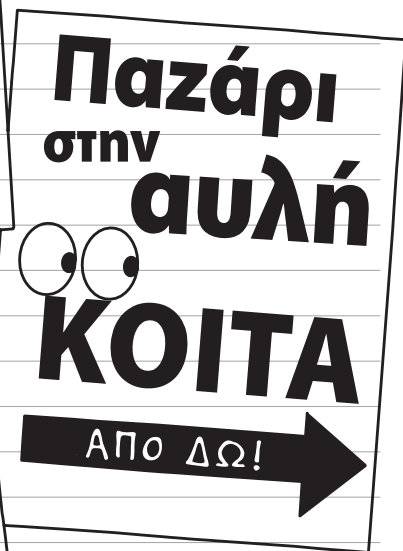

Όταν ενημέρωσα τη μαμά ότι είχα τελειώσει με το άδειασμα της ντουλάπας σήμερα, είπε ότι έπρεπε να βάλω όλα τα πράγματα σε τρεις στοίβες: μία με όσα θα κρατούσα, μία με όσα θα χάριζα και μία με όσα θα πέταγα. Αλλά εγώ σκέφτηκα ότι, αν ήταν να ξεφορτωθώ μερικές από τις μπουρδες μου, μπορούσα ίσως να βγάλω και κανένα ΦΡΑΓΚΟ ταυτόχρονα. Οπότε αποφάσισα να κάνω ΠΑΖΑΡΙ στην ΑΥΛΗ του σπιτιού.

Η μαμά τη βρήκε ΤΕΛΕΙΑ την ιδέα. Έτσι μου έδωσε ένα περιοδικό που είχε πολλές συμβουλές για να το κάνω ΣΩΣΤΑ.

Όλες οι ιδέες στο περιοδικό, όμως, ήταν σακλές και παλιομοδίτικες. Είχε μια σελίδα που έλεγε πώς να φτιάξεις μια πινακίδα για να προσελκύσεις τον κόσμο να έρθει στο παζάρι σου, και όλα τα παραδείγματα ήταν πολύ ΒΑΡΕΤΑ.

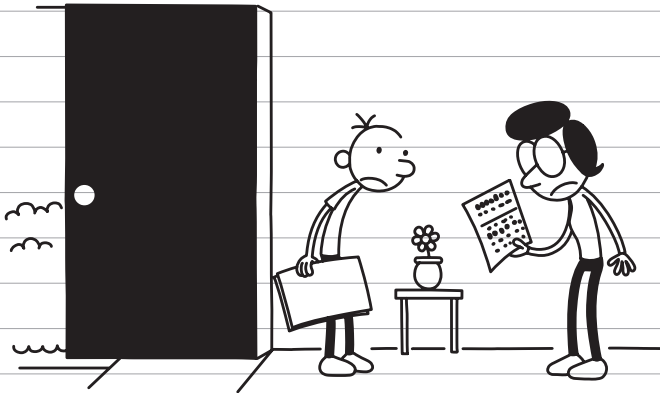
Εγώ ήξερα ότι, αν πράγματι ήθελα να έρθει κόσμος στο παζάρι μου, έπρεπε να στραφώ σε κάτι πιο ΠΙΑΣΑΡΙΚΟ. Έτσι έφτιαξα την πινακίδα που ήξερα ότι θα έκανε τη δουλίτσα της.

ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ 100 \$

ΒΡΕΘΗΚΕ ΣΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΕΛΑΤΕ ΣΤΗΝ
ΟΔΟ ΣΑΡΕΪ 12
ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΣΑΣ

Έκανα μερικά αντίγραφα από την πινακίδα μου και αποφάσισα να τα κολλήσω στη γειτονιά. Αλλά η μαμά με σταμάτησε πριν βγω από την πόρτα.

Η μαμά με έβαλε να φτιάξω πινακίδες που να μοιάζουν με αυτές που είχε το περιοδικό, και όταν τελείωσα, τις κόλλησα σε κολόνες τηλεφωνικών θαλάμων στον δρόμο μας. Στη συνέχεια μετέφερα τα πάντα κάτω, από το δωμάτιό μου, και άρχισα να τα στήνω όλα πάνω σε μερικά πλαστικά τραπέζια.

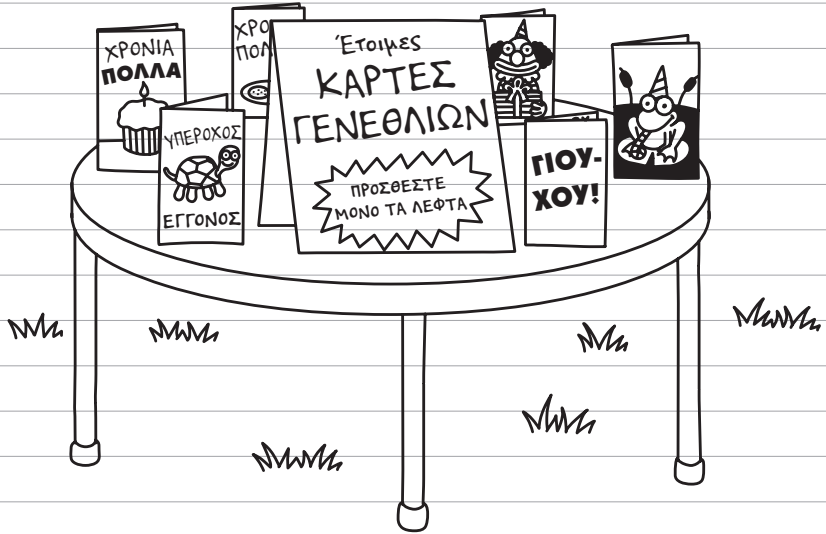
Κάθε τραπέζι περιλάμβανε τη δική του κατηγορία, όπως «ρούχα» και «βιβλία» και τέτοιου είδους αντικείμενα. Αλλά μερικά πράγματα δεν ήταν εύκολο να μπουν σε κάποια ειδική κατηγορία, οπότε έπρεπε να ψάξω για πιο δημιουργικές λύσεις.

Είχα μερικά δώρα από τους παππούδες και άλλους συγγενείς που δεν τα είχα καν ΑΝΟΙΞΕΙ, και τα έβαλα όλα μαζί σε ένα τραπέζι.

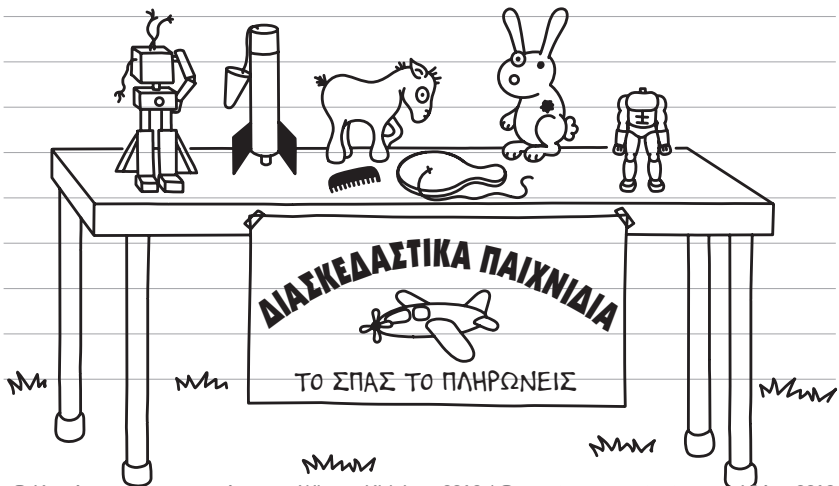

Είχα, επίσης, μερικές κάρτες γενεθλίων που ήταν ακόμη σε αρκετά καλή κατάσταση. Έτσι έσβησα με διορθωτικό το όνομά μου και τις έστησα στο δικό τους τραπέζι.

Τοποθέτησα όλα τα σπασμένα παιχνίδια μου σε άλλο τραπέζι και είχα την ελπίδα ότι θα έρχονταν και πιο μικρά παιδιά στο παζάρι που δε θα μπορούσαν να ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ.

Έβαλα όλα τα άσχετα πράγματα, όπως βόλους και μερικά παλιά μολύβια, μέσα σε ψηλές κάλτσες και τις στερέωσα με πινέζες πάνω σε ένα τραπέζι.

Έφτιαξα, επίσης, ένα τραπέζι με πράγματα για ανθρώπους που είχαν χρήμα να σκάσουν.

Έβαλα όλες τις χειροτεχνίες μου σε ένα τραπέζι, σε περίπτωση που κάποια παιδιά χρειάζονταν ένα δώρο για τους γονείς τους αλλά δεν ήθελαν να αφιερώσουν ΧΡΟΝΟ για να το φτιάξουν.

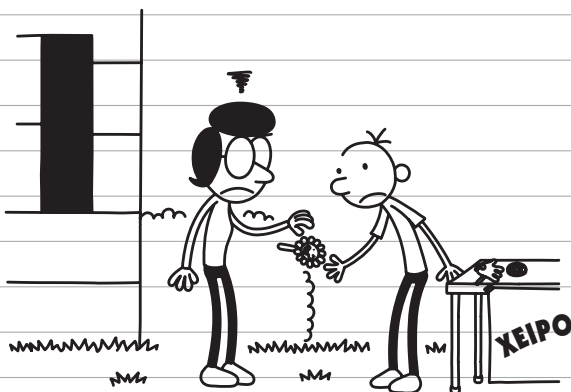

Εκεί που τελείωνα, ήρθε η μαμά μου έξω για να δει πώς ήταν το παζάρι μου, και μου φάνηκε ότι ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΤΗΚΕ πολύ. Αλλά είπε ότι έπρεπε να κρατήσω όσα είχα φτιάξει μόνος μου, αφού αυτά ήταν πολύ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ.

Είπα στη μαμά ότι, αν ήθελε κάτι, μπορούσε πάντα να το αγοράσει η ΙΔΙΑ. Έτσι μου πρόσφερε τρία δολάρια για εκείνο το χάρτινο λουλούδι που της είχα φτιάξει στο προνήπιο.

Η μαμά φαινόταν να θέλει πολύ να αποκτήσει αυτό το πράγμα, και καταλάβαινα ότι άξιζε πάνω από τρία δολάρια γι' αυτήν. Οπότε της είπα ότι θα ήταν ολόδικό της για ΔΕΚΑ.

Μάλλον, όμως, ζόρισα λίγο την τύχη μου, γιατί η μαμά μπήκε πάλι στο σπίτι χωρίς να αγοράσει ΤΙΠΟΤΑ.

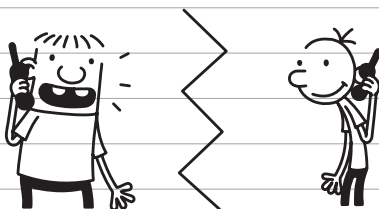

Όσο περίμενα να εμφανιστούν πελάτες που θα πλήρωνα, άρχισα να ΑΓΧΩΝΟΜΑΙ λίγο. Συνειδητοποίησα ότι όλα μου τα πράγματα ήταν έξω χύμα, και ότι δεν είχα τρόπο να σταματήσω κάποιον, αν προσπαθήσει να ΚΛΕΨΕΙ.

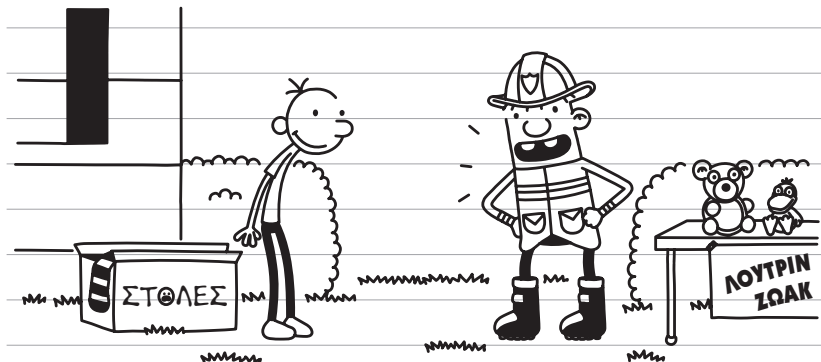
Έτσι πήρα τηλέφωνο τον κολλητό μου, τον Ράουλι Τζέφερσον, και του ζήτησα να έρθει και να είναι ο Υπεύθυνος Αντικλεπτικής Προστασίας.

Αλλά ο Ράουλι απάντησε ότι θα έκανε κάτι με τον μπαμπά του το απόγευμα και ότι δεν μπορούσε να με βοηθήσει με το παζάρι.

Του είπα ότι θα τον έκανα ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ Αντικλεπτικής Προστασίας με προαγωγή, και ότι θα φορούσε και ΣΗΜΑ. Ευτυχώς, αυτό έπιασε.

Αμέσως μόλις ο Ράουλι ήρθε στο σπίτι μου, άρχισε να ρωτάει για το ΣΗΜΑ. Το μόνο που μπόρεσα να βρω ήταν μια στολή πυροσβέστη, αλλά από ό,τι φάνηκε τον έκανε να νιώθει σημαντικός.

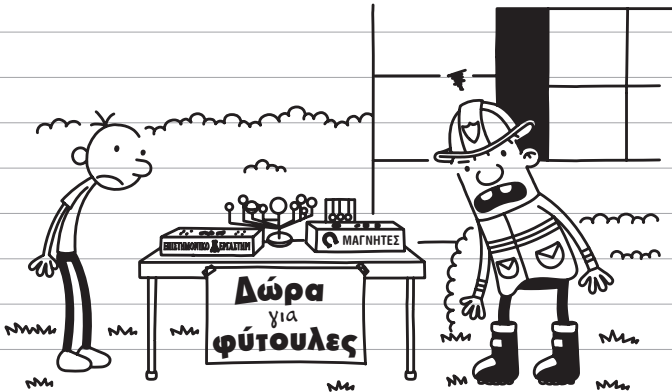
Ο Ράουλι με ρώτησε τι είχε να ΚΑΝΕΙ ως Διευθυντής Αντικλεπτικής Προστασίας, και του είπα ότι βασικά έπρεπε να περπατάει πέρα δώθε, να κάνει κρακ τα δάχτυλά του και να φροντίζει να μην μπαίνουν τίποτα περίεργες ιδέες σε κανένα.

Αλλά ο Ράουλι δεν έδινε σημασία στις οδηγίες μου γιατί του είχε αποσπάσει την προσοχή ένα τραπέζι με ένα σωρό δώρα γενεθλίων επάνω, που μου είχε χαρίσει ο ίδιος όλα αυτά τα χρόνια.

Είμαι σχεδόν βέβαιος ότι η ΜΑΜΑ του Ράουλι διαλέγει τα δώρα, αφού είναι πάντα πράγματα που σε βοηθούν να ΜΑΘΕΙΣ. Και είναι ακόμη σε άφογη κατάσταση γιατί βασικά δεν ΑΝΟΙΞΑ κανένα τους.

Δεν ξέρω τι θύμωσε περισσότερο τον Ράουλι, το γεγονός ότι ΠΟΥΛΟΥΣΑ αυτά τα πράγματα ή η ταμπέλα που είχα βάλει στο τραπέζι.

Ο Ράουλι είπε ότι δεν μπορούσα να πουλήσω αυτά τα πράγματα γιατί ήταν ΔΩΡΑ. Εγώ του εξήγησα ότι ήταν ΔΙΚΑ ΜΟΥ, οπότε μπορούσα να τα κάνω ό,τι ΗΘΕΛΑ.

Και μετά αρχίσαμε να τσακωνόμαστε και να τραβάμε το κουτί με τους «Μαγνήτες».

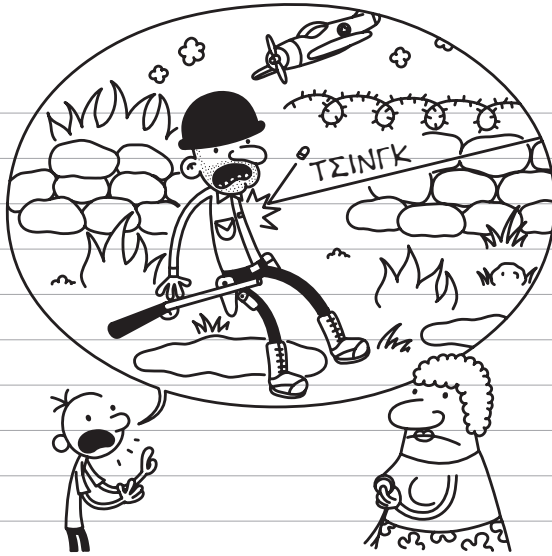
Τότε ήταν που άρχισαν να καταφτάνουν οι πρώτοι μας πελάτες. Είπα στον Ράουλι ότι θα τσακωνόμασταν ΑΡΓΟΤΕΡΑ γι' αυτό το θέμα, αλλά ΤΩΡΑ έπρεπε να συμπεριφερθούμε σαν ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ.

Στην αρχή ήταν μόνο λίγοι, αλλά έπειτα ήρθαν ΠΟΛΥ περισσότεροι. Και όσο κοιτάζαν τα πράγματά μου, εγώ τα προωθούσα.

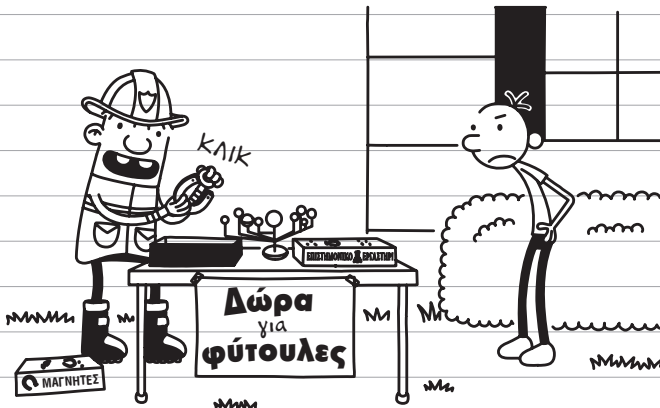
Μια κυρία φάνηκε να ενδιαφέρεται για ένα συλλεκτικό νόμισμα που είχα από έναν θείο μου. Προσπαθούσα να της το πουλήσω, αλλά αυτή γκρίνιαζε ότι ήταν ΧΤΥΠΗΜΕΝΟ. Έτσι σκέφτηκα γρήγορα μια απάντηση και της είπα ότι ο ΛΟΓΟΣ που το έβλεπε χτυπημένο ήταν γιατί είχε σταματήσει μια σφαίρα στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

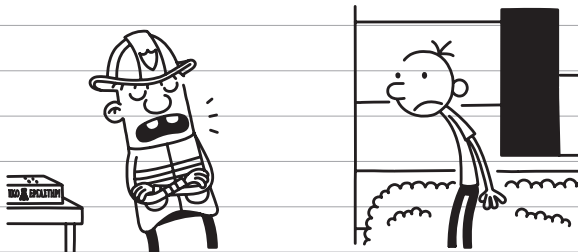

Δε με ΠΙΣΤΕΨΕ, όμως, πιθανότατα γιατί το νόμισμα είχε περσινή ημερομηνία κοπής.

Έφαγα πολλή ώρα προσπαθώντας να κλείσω αυτή τη συμφωνία και είχα αρχίσει να ανησυχώ ότι μερικοί μπορεί να έκλεβαν πίσω από την πλάτη μου. Δυστυχώς, ο Διευθυντής Αντικλεπτικής Προστασίας ήταν τελείως άχρηστος, γιατί έπαιζε με τα μαγνητάκια.

Είπα στον Ράουλι ότι έπρεπε να κάνει τη ΔΟΥΛΕΙΑ του, αλλιώς θα τον ΑΠΕΛΥΑ. Αλλά ο Ράουλι απάντησε ότι δεν ήταν ΚΑΝΟΝΙΚΗ δουλειά, έτσι κι αλλιώς, γιατί δεν τον ΠΛΗΡΩΝΑ.

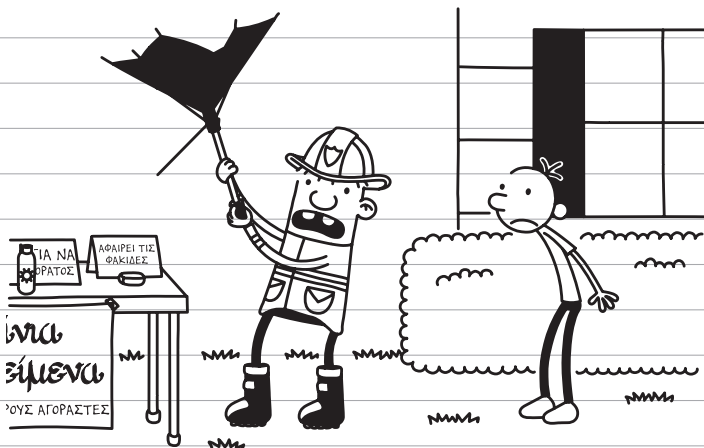
Του εξήγησα ότι δεν είχα ΠΟΥΛΗΣΕΙ κάτι ακόμη, και δεν είχα τα ΛΕΦΤΑ για να τον πληρώσω. Έτσι όταν δήλωσε ότι θα ΕΦΕΥΓΕ, του πρότεινα να πάρει κάτι από οποιοδήποτε τραπέζι και ότι ΑΥΤΟ θα ήταν η πληρωμή του.

Ο Ράουλι ενθουσιάστηκε με την ιδέα, και ήμουν ΣΙΓΟΥΡΟΣ ότι θα έπαιρνε το κουτί με τα μαγνητάκια. Αλλά αυτός πήγε κατευθείαν στο τραπέζι με τα Σπάνια Αντικείμενα.

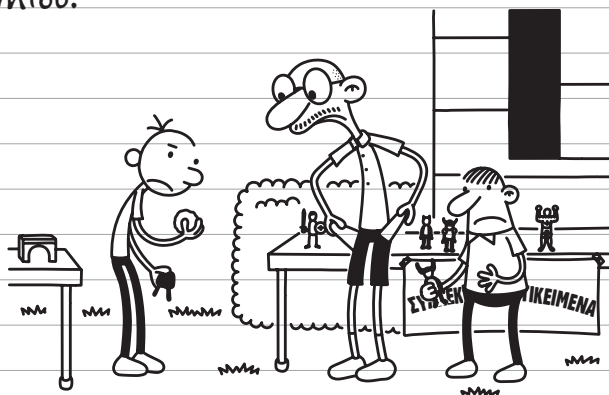
Του εξήγησα ότι αυτά τα πράγματα ήταν ΜΟΝΟ για πελάτες που ΠΛΗΡΩΝΑΝ, και ότι ίσως τον ενδιέφερε περισσότερο κάτι από το τραπέζι με τα Διασκεδαστικά Παιχνίδια. Αλλά ο Ράουλι δεν έκανε ΠΙΣΩ.

Τελικά πήρε την Ασπίδα Προστασίας από Βρικόλακες. Και δε με πείραζε, γιατί βασικά ήταν απλώς μια σπασμένη ομπρέλα. Αλλά τώρα ο Ράουλι ανησυχούσε τόσο για τους ΒΡΙΚΟΛΑΚΕΣ που πάλι δεν έκανε τη δουλειά του.

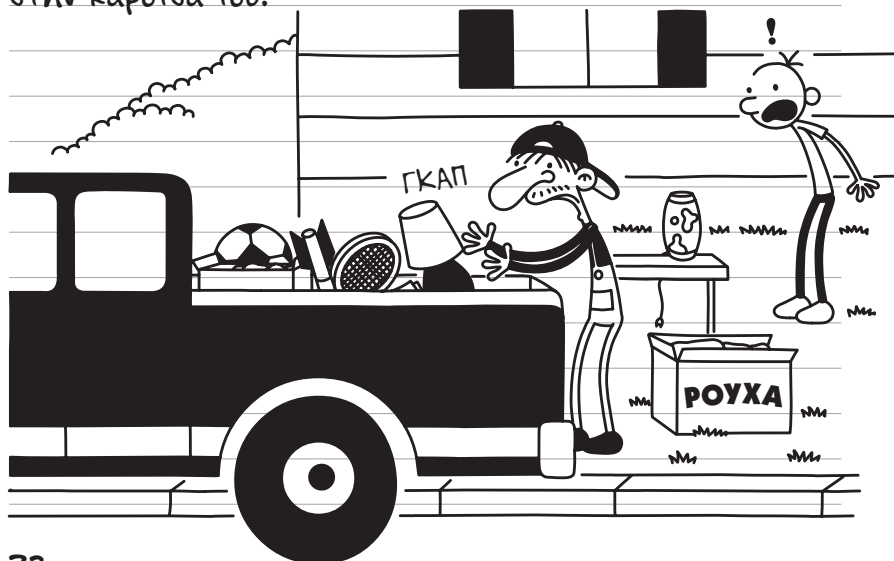

Όσο ο Ράουλι καζολογούσε με την κλίθια ομπρέλα του, νόμισα ότι είδα έναν τύπο να βουτάει μια φιγούρα από το τραπέζι με τα Συλλεκτικά Αντικείμενα και να τη χώνει στην τσέπη του. Έτσι έτρεξα κοντά του για να λογαριαστούμε.

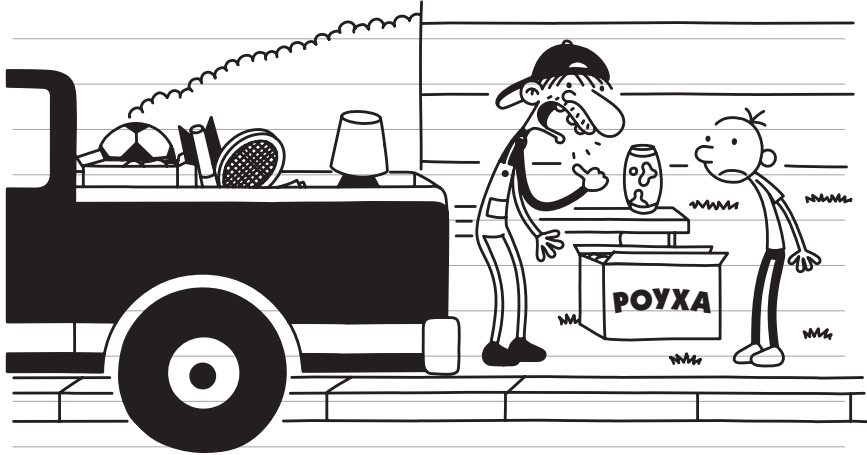
Αλλά τα μόνα πράγματα που είχε ο τύπος στις τσέπες του ήταν μερικά χρησιμοποιημένα χαρτομάντιλα και κλειδιά αυτοκινήτου.

Ευτυχώς, όμως, που ήμουν σε ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ, γιατί απέτρεψα μια τεράστια ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ. Ένα ημιφορτηγό σταμάτησε δίπλα στο κράσπεδο, και ένας τύπος από την οδό Ουίρλι άρχισε να στοιβάζει διάφορα πράγματά μου στην καρότσα του.

Τον ρώτησα γιατί το ΕΚΑΝΕ, και είπε ότι, αφού αύριο ήταν η μέρα που θα βγάλαμε στον δρόμο ό,τι ακρείαστο είχαμε για πέταμα, νόμιζε ότι αυτά τα πράγματα ήταν έξω για να τα πάρει όποιος ήθελε.

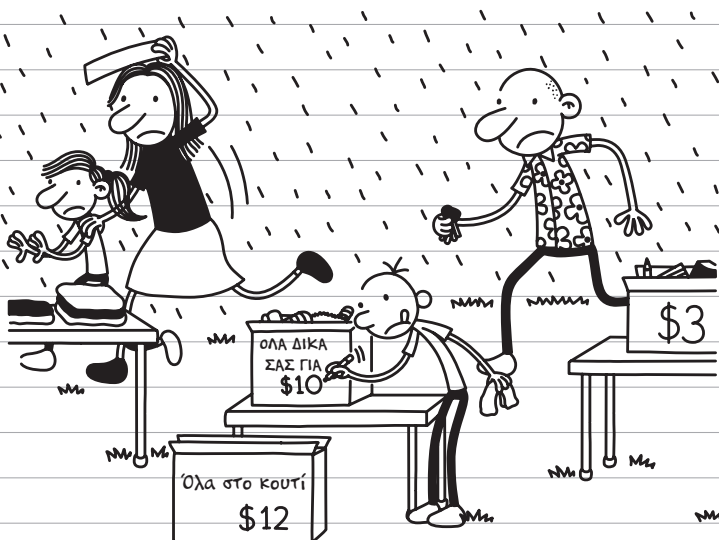
Αλλά δεν υπήρχε χρόνος να εξηγήσω την έννοια του παζαριού σε αυτόν τον τύπο, γιατί ξαφνικά είχα ένα ακόμη ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ πρόβλημα να αντιμετωπίσω.

Άρχισε να ΒΡΕΧΕΙ και όλοι κατευθύνονταν προς τα αυτοκίνητά τους.

Αγκώθηκα ότι δε θα κατάφερνα ξανά να φέρω τόσο πολλούς ανθρώπους σε παζάρι στην αυλή, και ήθελα να πουλήσω έστω ΚΑΤΙ για να μην πάει στράφι όλος αυτός ο κόπος. Έτσι άρχισα να γυρνάω στα τραπέζια και να κατεβάζω τις τιμές στα πράγματα.

Μετά άρχισε να βρέχει ΠΟΛΥ και ήξερα ότι έπρεπε να κάνω κάτι ΔΡΑΣΤΙΚΟ.

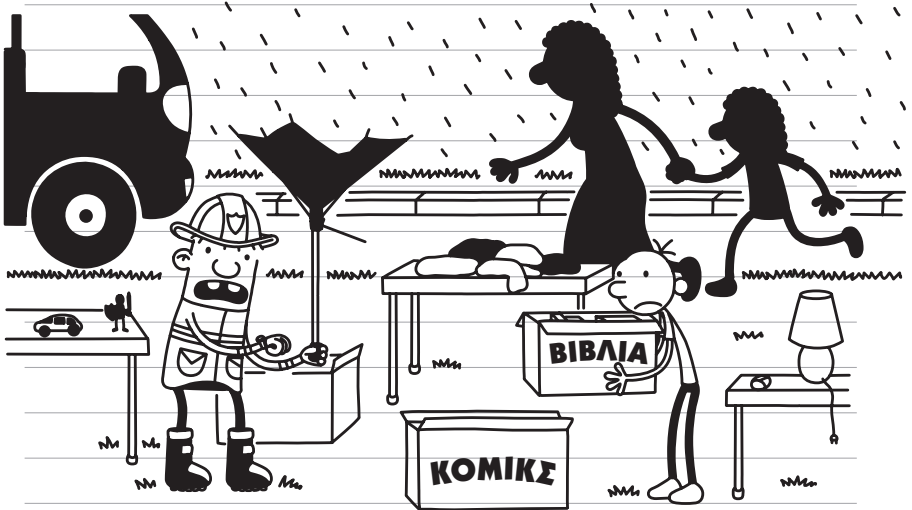
Έριξα μερικά πράγματα μέσα σε ΚΟΥΤΕΣ και πρόσφερα ακόμη ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ εκπτώσεις. Αλλά ήταν πια αργά έτσι κι αλλιώς.

Ήξερα ότι αν δεν έβαζα τα πράγματά μου μέσα, θα ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΝ όλα. Έτσι ζήτησα από τον Ράουλι να κρατάει την ομπρέλα του πάνω από τα πιο πολύτιμα πράγματά μου όσο εγώ έτρεχα να μεταφέρω τα υπόλοιπα μέσα στο γκαράζ.

Αλλά ο Ράουλι δε βοήθησε καθόλου.

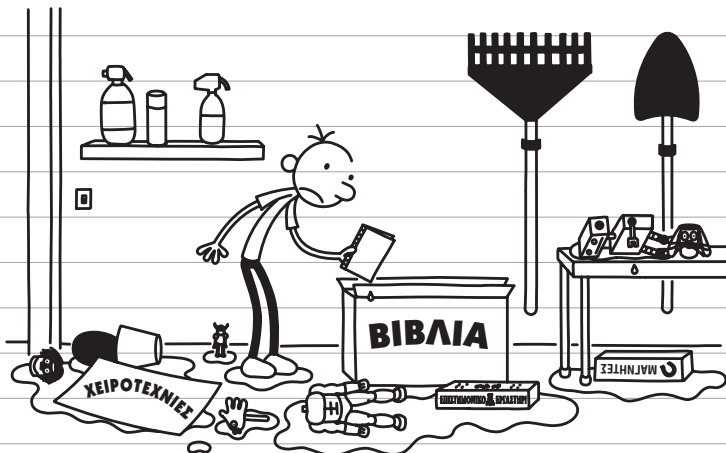
Είπε ότι η βάρδιά του είχε τελειώσει και ότι ήταν ώρα να γυρίσει σπίτι.

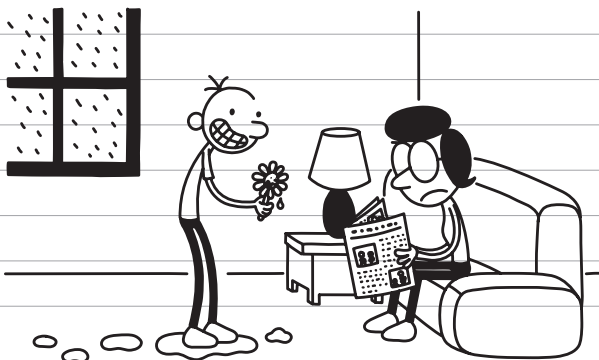
Έτσι έμεινα μόνος μου. Προσπάθησα να κουβαλήσω μια κούτα με κόμικς μέσα στο γκαράζ, αλλά πια η κούτα είχε ΜΟΥΛΙΑΣΕΙ και έφυγε ο πάτος της.

Μου πήρε περίπου εκατό πηγαινέλα για να μεταφέρω τα πάντα μέσα στο γκαράζ. Αλλά μάλλον δεν έπρεπε να είχα ΑΣΧΟΛΗΘΕΙ, γιατί τα περισσότερα από τα πράγματά μου είχαν ήδη ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ.

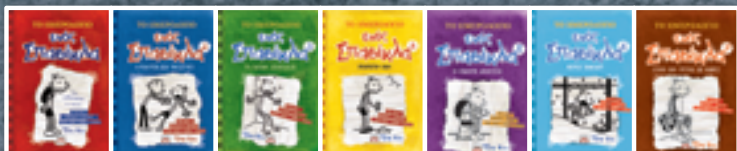

Σκέφτηκα ότι και πάλι μπορούσα να πουλήσω ΕΝΑ πράγμα, όμως. Είπα στη μαμά ότι το κάρτινο λουλούδι θα ήταν δικό της για τρία δολάρια. Δυστυχώς, όμως, η μαμά είχε πια αλλάξει γνώμη.

Χάρη σε μια απρόσμενη κληρονομιά η οικογένεια του Γκρεγκ Χέφλι έχει την ευκαιρία να κάνει μεγάλες αλλαγές στο σπίτι της. Σύντομα, όμως, ανακαλύπτουν ότι η ανακαίνιση του σπιτιού δεν είναι καθόλου απλή υπόθεση. Μόλις οι τοίχοι αρχίζουν να πέφτουν, σκάνε μύτη ένα σωρό προβλήματα. Σάπια ξύλα, τοξική μούχλα, ανεπιθύμητα μαμούνια και κάτι ακόμη πιο απειλητικό κάνουν τον Γκρεγκ και την οικογένειά του να αναρωτιούνται αν οι εργασίες ανακαίνισης αξίζουν τελικά τον κόπο. Όταν, επιτέλους, η σκόνη κατακάσει, θα μπορούν οι Χέφλι να μείνουν σε αυτό το σπίτι... ή θα αναγκαστούν να μετακομίσουν σε άλλη πόλη;

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 22332